UNIDADE 6. RESUMO

RECORDA

- ✓ O grego ten pronomes persoais de 1ª, 2ª e 3ª persoa, en singular e plural. Poden ser tónicos ou átonos.
- ✓ Os pronomes reflexivos formáronse engadindo aos pronomes persoais o anafórico αὐτός.
- ✓ Os pronomes posesivos fórmanse sobre a raíz dos pronomes persoais.
- ✓ αὐτός ten varios usos: enfático (*el mesmo*), de identidade (*o mesmo*), anafórico (*lle, a, o*) e posesivo (en xenitivo, *o seu*).
- ✓ μιν é un anafórico en acusativo e equivale a *lle, a, o*.
- ✓ A **posesión** exprésase en grego mediante:
  - O artigo, se o posuidor é o suxeito;
  - O xenitivo dos pronomes persoais de primeira e segunda persoa, dos reflexivos e do anafórico.
  - Os posesivos ἐμός, ἡμέτερος; σός, ὑμέτερος.
- ✓ **A reduplicación**, ademais das desinencias, é a característica do perfecto en todos os modos.
- ✓ **Perfectos activos en κ.**
  - Verbos en vogal: λύ-ω→ λέ-λυ-κα, τιμά-ω →τε-τί-μη-κα, ποιέ-ω →πε-ποίη-κα, δηλό-ω →δε-δήλω-κα, τί-θη-μι → τέ-θη-κα, ἵ-η-μι → εἷ-κα, ἵ-στη-μι→ ἕ-στη-κα, δί-δω-μι→ δέ-δω-κα.
  - Verbos en líquida: ἀγγέλλ-ω →ἤγγελ-κα, στέλλ-ω→ ἔσταλ-κα, μέλ-ω → με-μέλη-κα, βάλλ-ω → βέ-βλη-κα, φθείρ-ω → ἔφθαρ-κα.
  - Verbos en nasal φαίν-ω → πέφαγ-κα, τείν-ω → τέ-τα-κα, νέμ-ω → νε-νέμη-κα, τέμν-ω → τέ-τμη-κα.
  - Verbos en dental δ, τ, θ (desaparece esta sen deixar rastro ante -κα)· πείθ-ω →πέ-πει-κα, νομίζ-ω → νε-νόμι-κα.
- ✓ **Perfecto activo sen κ**

  Algúns verbos unen directamente á raíz a terminación -α sen -κα-: φεύγ-ω →πέ-φευγ-α, σήπ-ο-μαι → σέ-σηπ-α; con vocalismo –o- na raíz, alternando con –e- no presente· λείπ-ω→ λέ-**λοιπ**-α; con grao Ø no presente e grao –o- no perfecto: γί-**γν**-ο-μαι→ γέ-**γον**-α.
- ✓ **Perfecto activo aspirado**

  Verbos rematados en labial e en velar ou gutural:
  τρίβ-ω → τέ-τριφ-α, βλέπ-ω → βέ-βλεφ-α, πέμπ-ω → πέ-πομφ-α, γράφ-ω →γέ-γραφ-α, κρύπτ-ω → κέκρυφ-α.
- ✓ **Perfecto medio pasivo**

  Une as desinencias medias primarias á raíz reduplicada: λύ-ω → λέ-λυ-μαι, τιμά-ω → τε-τί-μη-μαι, ἀγγέλλ-ω → ἤγγελ-μαι.
- ✓ **O pluscuamperfecto**

  Fórmase da mesma forma que o perfecto correspondente: perfecto -κα, pluscuamperfecto -κειν ou -κη: ἐ-λε-λύ-κειν / -κη.

Perfecto sen -κ, pluscuamperfecto sen -κ : -ειν / -η: perfecto γέ-γον-α, pluscuamperfecto ἐ-γε-γον-ειν.
Perfecto aspirado τέ-τριφ-α, pluscuamperfecto aspirado ἐ-τε-τρίφ-ειν /-η.

- ✓ O nome de teatro deriva de θέατρον, do verbo θεάομαι, que significa *mirar, observar*. O teatro grego era un espectáculo que con elementos musicais e recitados poñía ante os ollos do espectador unha historia dramatizada, é dicir, contada mediante a acción de personaxes, non narrada.
- ✓ Este espectáculo, que se ofrecía aos ateniense anualmente en grandes festas, tiña tres variantes : traxedia, drama satírico e comedia.
- ✓ A ***traxedia*** consta das seguintes partes: un **prólogo** que dá ao espectador explicación do tema da obra e doutros detalles; unha entrada solemne do coro na orquestra (**párodo**), unha serie de intervencións máis do coro (**estásimos**). Entre os cantos do coro intercálanse os parlamentos dos personaxes (**episodios**). A obra remata coa solemne saída do coro (**éxodo**).
- ✓ *O* ***drama satírico*** é igual á traxedia en canto á forma e ao tema, pero trata este de modo humorístico e burlesco. O seu nome procede do coro, os membros do cal aparecían vestidos como sátiros do séquito de Dioniso. O *Cíclope* de Eurípides é o único drama satírico que conservamos enteiro.